

26 Φεβρουαρίου 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΟΠΗ ΛΟΪΖΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 32/90).

-
- Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Σύνθετη διοικητική ενέργεια — Λόγοι ακυρότητας που ανάγονται σε μερικότερες, συγχωνευθείσες στην τελική, πράξεις — Όροι παραδεκτού τους — Νομολογία. 5
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί και Προαγωγές — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και εφαρμογή τους έργο της ΕΕΥ — Μη επέμβαση του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου επί εύλογα επιτρεπτής ερμηνείας — Υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της ΕΕΥ στην κριθείσα υπόθεση — 10
Ανεπληρέαστο όμως το κύρος της διοικητικής πράξης ελλείψει ουσιώδους επηρεασμού των προοπτικών προαγωγής της αιτήτριας.
- Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι 15
ακυρότητας — Αναφορά σε εσφαλμένη νομοθετική διάταξη — Δεν οδηγεί απαραίτητα σε ακυρότητα της πράξης εάν αυτή ή το μέρος της μπορούσε να στηριχθεί στην ορθή νομοθετική διάταξη — Νομολογία — Η περίπτωση των διατάξεων του άρθρου 35B (4)(γ) του Ν. 65/87 σε αντιπαράβολή με αυτές του άρθρου 2 του Ν. 20
157/87 — Ταιντόσημες για τους σκοπούς της εξετασθείσας περίπτωσης.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — "Παράλληλοι φάκελοι" —

Αντιμετωπίστηκε στην Μαρίνα Σπανοπούλου-Τσαγγαρίδου κ.α. ν. 1. ΕΕΥ, 2. Υπ. Παιδείας — Πλήρης υιοθέτηση των πορισμάτων της.

5 Η αιτήτρια επεξήγησε με την προσφυγή την ανατροπή της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης με χωριστές αναφορές και σε ενδιάμεσες πράξεις. Το πλέον κρίσιμο ζήτημα ήταν αυτό της μη αναγνώρισης του πρόσθετου προσόντος της αιτήτριας και της

10 συνακόλουθης μη χορήγησης μονάδων γι' αυτό.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 1. Οι αιτούμενες θεραπείες 1 και 2 αφορούν ενδιάμεσες διοικητικές πράξεις οι οποίες δεν μπορούν να προσβληθούν αυτοτελώς, γιατί μετά την έκδοση από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας της τελικής πράξης απώλεσαν την αυτοτέλεια και εκτελεστότητά τους. Με την προσβολή

20 όμως από την αιτήτρια, μέσω της αιτούμενης θεραπείας αρ. 3, της τελικής απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας προσβάλλονται παραδεκτά και οι λόγοι που ανάγονται στις μερικότερες συγχωνευθείσες πράξεις, εφόσον αυτές αποτελούν μέρος μίας σύνθετης διοικητικής

25 ενέργειας και νομική προϋπόθεση της έκδοσης της τελικής πράξης, έτσι ώστε τυχόν ελαττωματικότητα, παρανομία ή ακυρότητα των ενδιάμεσων πράξεων να επηρεάζει το κύρος της τελικής διοικητικής πράξης.

30 2. Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και το Δικαστήριο κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας δεν δίδει σ' αυτά διαφορετική ερμηνεία από αυτή της Επιτροπής,

35 εφόσον η ερμηνεία αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης.

Στην υπό εξέταση υπόθεση οι καθ' ων η αίτηση υπερέβηκαν τα ακραία όρια της διακριτικής τους εξουσίας για το λόγο

40 ότι παρέλειψαν να διεξαγάγουν τη δέουσα έρευνα αναφορικά με την αξιολόγηση του προσόντος της αιτήτριας, η δε απόφασή τους ότι αυτή δεν το κατείχε, με την οποία η αιτήτρια απεκλείετο οριστικά από κάθε

παραπέρα εξέταση της υποψηφιότητάς της, εστερείτο οποιασδήποτε αιτιολογίας.

Όμως και στην περίπτωση ακόμα που η Συμβουλευτική Επιτροπή έδινε στην αιτήτρια τις τρεις μονάδες για πρόσθετο προσόν και άλλες πέντε μονάδες για τις συνεντεύξεις και το περιεχόμενο των φακέλων το σύνολο των μονάδων της θα ήταν κατώτερο από το σύνολο των μονάδων όλων των ενδιαφερομένων μερών.

Με βάση τα πιο πάνω δεδομένα στην υπό εξέταση υπόθεση η παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος της αιτήτριας από τους καθ' ων η αίτηση, δεν επηρέασε ουσιωδώς το συμφέρον και τις προοπτικές προαγωγής της.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 157/87, η ισχύς του Νόμου θεωρείται ότι άρχιζε από την 8η Μαΐου 1987 και είναι γεγονός ότι η αρχαιότητα των υποψηφίων υπολογίστηκε με βάση διάταξη νόμου που είχε καταργηθεί.

Είναι νομολογιακά καθιερωμένο πως η αναφορά σε εσφαλμένη νομοθετική διάταξη δεν οδηγεί απαραίτητα σε ακυρότητα μιάς πράξης ή απόφασης, εάν η απόφαση ή το μέρος αυτής μπορούσε να στηριχθεί στην ορθή νομοθετική διάταξη.

Στην υπό κρίση υπόθεση η αναφορά από τη Συμβουλευτική Επιτροπή στην εσφαλμένη νομοθετική διάταξη, δεν διαφοροποίησε με οποιοδήποτε τρόπο τον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων ή τη νομιμότητα της διαδικασίας ή της απόφασης. Και αυτό γιατί, για την αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας για προαγωγή στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, όπως στην προκειμένη περίπτωση, οι πρόνοιες της παραγράφου (γ) του εδαφίου (4) του άρθρου 35B του Ν. 65/87 είναι ταυτόσημες με αυτές του άρθρου 2 του Ν. 157/87. Η μόνη διαφοροποίηση που εισήχθη με το Ν. 157/87 αφορούσε στον υπολογισμό των μονάδων αρχαιότητας, ειδικά στην περίπτωση διορισμού/προαγωγής στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, γεγονός άσχετο με τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης.

4. Η Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν πλήρως ενήμερη ότι οι επίδικες θέσεις ήταν θέσεις πρώτου διορισμού και

προαγωγής και έστω και αν δεν έγινε ρητή αναφορά στα συγκεκριμένα άρθρα του Νόμου, δεν υπάρχει οτιδήποτε στα πρακτικά της συνεδρίασης της Συμβουλευτικής που να μαρτυρεί ότι δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το Νόμο διαδικασία πλήρωσης των θέσεων.

5

5. Το ζήτημα των "παράλληλων φακέλων" προέκυψε και αντιμετώπιστηκε στην υπόθεση **Μαρίνα Σπανοπούλου-Τσαγγαρίδου** (ανωτέρω), την αντιμετώπιση της οποίας υιοθετώ πλήρως για τους σκοπούς της παρούσας προσφυγής, απορρίπτοντας τον αντίστοιχο ισχυρισμό της αιτήτριας.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Papanicolaou (No.1) v. Republic (1968) 3 C.L.R. 225·

20

Ioannou v. Electricity Authority of Cyprus (1981) 3 C.L.R. 280·

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (Αρ.1) (1991) 4(Γ) Α.Α.Δ. 2116·

Papaleontiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 211·

25

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318·

Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη (1990) 3 Α.Α.Δ. 1835·

30

Τσαγγαρίδου και Άλλες ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3308·

Λιμνάτου και Άλλες ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057·

Γρηγοροπούλου κ.α. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3322·

35

ΧατζηΓιοφύ και Άλλος ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 474·

Καραγιώργης κ.α. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669·

40

Βιολάρη ν. ΕΕΥ (1992) 4 Α.Α.Δ. 388.

Προσφυγή.

45

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής

Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί της αιτήτριας.

Α.Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια. 5

Ε. Λοιζίδου (κα), για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 10

Ο Δικαστής κ. Παπαδόπουλος ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο τις ακόλουθες Θεραπείες: 15

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής του καθ' ου η αίτηση Αρ.2 να μη συμπεριλάβει την αιτήτρια στον κατάλογο των συστηθέντων υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα. 20

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να απορρίψει τη νόμιμη και δίκαιη ένσταση της αιτήτριας για τη μη χορήγηση μονάδων για τα πρόσθετα προσόντα της και/ή απόφαση της Ε.Ε.Υ. για να μην συμπεριλάβει την αιτήτρια στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα, κάθε δε πράξη που επακολούθησε εκ μέρους της Ε.Ε.Υ. θα πρέπει να συνακρωθεί και/ή να κριθεί επίσης άκυρη. 30 35

3. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να προάξει τους 1. Πυρίσιη Γιαννούλα, 2. Χριστοδούλου Ανδρομάχη, 3. Παλαιολόγου Μαρία, 4. Νεοφύτου Τιμόθεο, 5. Προκοπίου Κυριακή και 6. Οικονόμου Ανδρέα στη θέση Βοηθού Διευθυντή 40

Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί και/ή στη θέση της αιτήτριας είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα."

- 5 Στο τελικό στάδιο της διαδικασίας η αιτήτρια απέσυρε την προσφυγή της μόνο όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 1 Γιαννούλα Πυρίσιη.

- 10 Στις 21/9/89 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας διαβίβασε στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την έγκρισή του για πλήρωση έξι θέσεων Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης που ήταν θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής (Παράρτημα "Α" στην ένσταση).

- 15 Οι θέσεις προκηρύχθηκαν με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 27/9/89 (Παράρτημα Β).

- 20 Σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1988, κατάλογος των αιτητών μαζί με τις αιτήσεις τους, αντίγραφο της δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα και οι φάκελοι των υπηρεσιακών εκθέσεων των αιτητών, διαβιβάστηκαν
- 25 στο Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, υπό την ιδιότητα του ως Προέδρου της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής (Παράρτημα "Γ").

- 30 Στις 8/11/89 ο Γενικός Επιθεωρητής απέστειλε στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής καθώς και κατάλογο των υποψηφίων που σύστηνε για πλήρωση των θέσεων, στον οποίο περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως η αιτήτρια. Η Συμβουλευτική Επιτροπή στην έκθεσή
- 35 της ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι,

- "..... για την αποτίμηση των πρόσθετων προσόντων των υποψηφίων, τα οποία είναι συναφή με την εκπαίδευση, την ειδικότητα ή τα καθήκοντα της θέσης,
- 40 όπως προβλέπεται από την παράγραφο (β) εδάφιο 4, άρθρο 35B του σχετικού Νόμου, αποφάσισε να δώσει 3 μονάδες στον Οικονόμου Ανδρέα για Πτυχίο

Φιλολογίας."

Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για τη μη συμπερίληψή της στον κατάλογο της Συμβουλευτικής. Η Επιτροπή στη συνεδρίαση της ημερομηνίας 27/11/89, εξετάζοντας τις ενστάσεις σύμφωνα με το εδάφιο (8) του άρθρου 35B του Νόμου, απέρριψε την ένσταση της αιτήτριας αναφέροντας τα πιο κάτω:

"Λοιζίδου Παρθενόπη

Υποβάλλει ένσταση για τη μη περίληψη της στον κατάλογο και επικαλείται πρόσθετα προσόντα.

Η Επιτροπή βρίσκει ότι ορθά και σύμφωνα με το Νόμο η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν της έχει παραχωρήσει μονάδες για πρόσθετα προσόντα."

Στη συνέχεια η Επιτροπή κατάρτισε τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων, στον οποίο περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως η αιτήτρια, και με βάση τις διατάξεις του άρθρου 35B(9) του Νόμου αποφάσισε να καλέσει τους υποψήφιους που είχαν περιληφθεί στον τελικό κατάλογο σε προσωπικές συνεντεύξεις (Παράρτημα "Δ").

Στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 12/12/89, η Επιτροπή δέχτηκε τους υποψήφιους σε προσωπικές συνεντεύξεις και ασκώντας τις εξουσίες της βάσει του άρθρου 35B(10) (β) του Νόμου, αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, αύξησε τις μονάδες των υποψηφίων και ακολούθως πρόσφερε προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης σε έξι υποψηφίους από τους οποίους οι πέντε ήταν τα ενδιαφερόμενα μέρη στην παρούσα προσφυγή (Παράρτημα "Ε").

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί πως οι αιτούμενες θεραπείες 1 και 2 αφορούν ενδιάμεσες

διοικητικές πράξεις οι οποίες δε μπορούν να προσβληθούν αυτοτελώς, γιατί μετά την έκδοση από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας της τελικής πράξης ημερομηνίας 12/12/89, απώλεσαν την αυτοτέλεια και

5 εκτελεστότητά τους. Με την προσβολή όμως από την αιτήτρια, μέσω της αιτούμενης θεραπείας αρ. 3, της τελικής απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας προσβάλλονται παραδεχτά και οι λόγοι που

10 ανάγονται στις μερικότερες συγχωνευθείσες πράξεις, εφόσον αυτές αποτελούν μέρος μιάς σύνθετης διοικητικής ενέργειας και νομική προϋπόθεση της έκδοσης της τελικής πράξης, έτσι ώστε τυχόν ελαττωματικότητα, παρανομία ή ακυρότητα των ενδιάμεσων πράξεων να επηρεάζει το κύρος της τελικής διοικητικής πράξης. (Βλέπε *Papanicolaou (No.1) v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 225, *Ioannou v. The Electricity Authority of Cyprus* (1981) 3 C.L.R. 280, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) σελ. 244).

15

20 Οι βασικοί λόγοι ακύρωσης που εγέρθηκαν από το δικηγόρο της αιτήτριας ήταν οι ακόλουθοι:

(1) Η Συμβουλευτική Επιτροπή εφάρμοσε νομοθετική πρόνοια που είχε καταργηθεί αγνοώντας το

25 ισχύον δίκαιο και δεν έκαμε καμιά αναφορά σε πρόνοιες καθοριστικής σημασίας για θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπως ήταν οι επίδικες θέσεις.

(2) Τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή κατά την ετοιμασία του κατάλογου, όσο και η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας κατά την ετοιμασία του τελικού κατάλογου των υποψηφίων, αποκλείοντας την

30 αιτήτρια ενήργησαν χωρίς τη δέουσα έρευνα και κάτω από πλάνη αναφορικά με τις μονάδες που έπρεπε να

35 της είχαν δοθεί για το πρόσθετο προσόν της κάτω από το άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου και χωρίς οποιαδήποτε αιτιολογία της απόφασης που να καθιστά εφικτό το δικαστικό της έλεγχο.

40

(3) Η Συμβουλευτική Επιτροπή έλαβε υπόψη στις συστάσεις της εξωγενείς και μη επιτρεπόμενους από το νόμο παράγοντες.

· Θα προχωρήσω στην εξέταση του δεύτερου λόγου ακύρωσης, ο οποίος αποτελεί και λόγο καθοριστικό για την έκβαση της υπό κρίση υπόθεσης.

Η αιτήτρια ήταν κάτοχος του προσόντος Β.Εδ. του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας που έλαβε από το Frederick Polytechnic (βλέπε Κυανούν 165 στον Προσωπικό Φάκελο αρ. Π.3720). 5

Η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν πίστωσε την αιτήτρια με οποιεσδήποτε μονάδες για το πρόσθετο προσόν της, η δε Επιτροπή την απέκλεισε οριστικά από τον τελικό κατάλογο υποψηφίων αναφέροντας ότι "..... Η Επιτροπή βρίσκει ότι ορθά και σύμφωνα με το Νόμο η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν της έχει παραχωρήσει μονάδες για πρόσθετα προσόντα". (Βλέπε επίσης σχετικά Κυανούν 170 στον Προσωπικό Φάκελο αρ. 3720). 10 15

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε πως η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να αγνοήσουν παντελώς και να μη δώσουν καθόλου μονάδες για το πρόσθετο προσόν της αιτήτριας, ήταν αντιφατική με προηγούμενες ενέργειες όπου η Συμβουλευτική Επιτροπή έδωσε μονάδες για προσόντα συναφή ή και κατώτερα από αυτά της αιτήτριας. Επίσης παρέπεμψε σχετικά στην πρόσφατη απόφαση *Χαράλαμπος Χαράλαμπίδης ν. Ε.Ε.Υ.*, Υπ. Αρ. 471/90, ημερομηνίας 13/6/91, όπου ο αιτητής, επίσης κάτοχος Β.Εδ. του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας, δεν πιστώθηκε με οποιεσδήποτε μονάδες για πρόσθετο προσόν. Στην πιο πάνω υπόθεση το Ανώτατο Δικαστήριο αποδεχόμενο την προσφυγή και ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα σχετικά: 20 25 30

"Εκπαιδευτικός που επιθυμεί να βελτιώσει τα προσόντα του έχει υπόψη το νόμο. Δεν είναι επομένως επιτρεπτό αφού υιοστεί τη βάση για την απόκτηση πρόσθετου προσόντος η αρμόδια αρχή να αποφαινεται εκ των υστέρων, και ανάλογα με την περίπτωση, πως δεν αναγνωρίζει το σχετικό ενδεικτικό. Στον ουσιώδη χρόνο δεν υπήρχε νομοθεσία καθορίζουσα τα αναγνωρισμένα εκπαιδευτήρια και διπλώματα στον τόπο μας, όπου ως γνωστό υπάρχει πανσπερμία. Κάτι 35 40

τέτοιο προτείνεται να γίνει με το νόμο 1/87, του οποίου βέβαια οι επιπτώσεις στις πρόνοιες του άρθρου 35(β) 4 (β) του Νόμου 65/87, θα εξεταστούν όταν το θέμα προκύψει.

5

Στην κρινόμενη προσφυγή το παράπονο του αιτητή δεν είναι θεωρητικό. Αν η Συμβουλευτική Επιτροπή και η Ε.Ε.Υ. έδιδε σ' αυτόν τις 3 μονάδες, που αποφάσισε να δώσει στους εκπαιδευτικούς που κατείχαν το πρόσθετο προσόν του Β.Εδ. θα περιλαμβανόταν στον κατάλογο των συστηθέντων για προαγωγή. Το σύνολο των μονάδων του ήταν 192, και αν διδόντουσαν 3 για το πρόσθετο προσόν θα αυξανόταν σε 195. Ο αριθμός αυτός θα τον τοποθετούσε πιο μπροστά από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Η προσφυγή επομένως επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή."

10

15

Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και το Δικαστήριο κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας δε δίδει σ' αυτά διαφορετική ερμηνεία από αυτή της Επιτροπής, εφόσον η ερμηνεία αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης. (*Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211, 220-221, *Κλέαρχος Μιλτιάδους & Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 789, 791, 796, ημερομηνίας 30/5/89, *Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 925, ημερομηνίας 28/5/90.)

20

25

30

Στην υπό εξέταση υπόθεση κρίνω ότι οι καθ'ων η αίτηση υπερέβηκαν τα ακραία όρια της διακριτικής τους εξουσίας για το λόγο ότι παρέλειψαν να διεξαγάγουν τη δέουσα έρευνα αναφορικά με την αξιολόγηση του προσόντος της αιτήτριας, η δε απόφασή τους ότι αυτή δεν το κατείχε, με την οποία η αιτήτρια απεκλείετο οριστικά από κάθε παραπέρα εξέταση της υποψηφιότητάς της, εστερείτο οποιασδήποτε αιτιολογίας.

40

Εκείνο που απομένει να εξεταστεί στο στάδιο αυτό είναι το κατά πόσο η κακή ερμηνεία και εφαρμογή από

τους καθ'ων η αίτηση του άρθρου 35B(4)(β) του Νόμου που αφορά στο πρόσθετο προσόν ήταν ουσιώδης, άσκησε ουσιώδη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης και προξένησε ζημιά στην αιτήτρια. Αυτό μπορεί να διαπιστωθεί από τη σύγκριση του συνόλου των μονάδων που θα μπορούσε να είχε συγκεντρώσει η αιτήτρια εάν η Επιτροπή ερμήνευε διαφορετικά το άρθρο 35B(4)(β) και έδινε στην αιτήτρια τις τρεις μονάδες για πρόσθετο προσόν.

5

10

Η αιτήτρια συγκεντρώνει 205.80 μονάδες και αν η Επιτροπή της έδινε τρεις μονάδες επιπλέον για πρόσθετο προσόν, το σύνολο των μονάδων της θα αυξανόταν σε 208.80 οπότε θα συγκαταλεγόταν στον τελικό κατάλογο υποψηφίων. (Βλέπε Παράρτημα "Δ" σελ. 16).

15

Το ζήτημα βέβαια δεν τελειώνει εδώ. Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της αυτή τις προαγωγές των πέντε ενδιαφερομένων μερών, συνεπώς και η κρίση του Δικαστηρίου θα γίνει σε αναφορά προς τα ενδιαφερόμενα αυτά μέρη.

20

Εάν η αιτήτρια συμπεριλαμβανόταν στον τελικό κατάλογο υποψηφίων με 208.80 μονάδες, είχε τη δυνατότητα να πάρει άλλες πέντε μονάδες κατ' ανώτατο όριο μετά τη διενέργεια των συνεντεύξεων, με βάση το άρθρο 35B(10)(β) του Νόμου.

25

Σύμφωνα με τα δεδομένα αυτά η προτεραιότητα της αιτήτριας έναντι των ενδιαφερομένων μερών στον κατάλογο υποψηφίων, θα διαμορφωνόταν ως εξής:

30

Ε.Μ. Χριστοδούλου Ανδρομάχη	215.67	
Ε.Μ. Νεοφύτου Τιμόθεος	214.75	35
Ε.Μ. Οικονόμου Ανδρέας	214.25	
Ε.Μ. Παλαιολόγου Μαρία	214.20	
Ε.Μ. Προκοπίου Κυριακή	214.20	40

Αιτήτρια Λοϊζίδου Παρθενόπη

205.80+3+5

213.80

5 Από τον πιο πάνω πίνακα προκύπτει ότι και στην περίπτωση ακόμα που η Συμβουλευτική Επιτροπή έδινε στην αιτήτρια τις τρεις μονάδες για πρόσθετο προσόν και άλλες πέντε μονάδες για τις συνεντεύξεις και το περιεχόμενο των φακέλων το σύνολο των μονάδων της θα
10 ήταν κατώτερο από το σύνολο των μονάδων όλων των ενδιαφερομένων μερών.

Με βάση τα πιο πάνω δεδομένα κρίνω ότι στην υπό εξέταση υπόθεση η παραγνώριση του πρόσθετου
15 προσόντος της αιτήτριας από τους καθών η αίτηση, δεν επηρέασε ουσιωδώς το συμφέρον και τις προοπτικές προαγωγής της.

Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας πως η Συμβουλευτική
20 Επιτροπή κατά τον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων ενεργούσε με βάση νομικό καθεστώς που είχε καταργηθεί και πως η παράγραφος (γ) του εδαφίου (4) του άρθρου 35 (Β) του βασικού Νόμου, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 65/87, είχε καταργηθεί και αντικατασταθεί από το
25 άρθρο 2 του Ν. 157/87 που αποτελούσε το ισχύον δίκαιο κατά τον ουσιώδη για τη λήψη της επίδικης απόφασης χρόνο.

Το άρθρο 35B(γ). όπως είχε δημοσιευθεί από το Ν.65/87,
30 προνοούσε τα ακόλουθα

“(γ) αρχαιότητα

1 μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας
35 στη θέση εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 37 του Νόμου αυτού.”

Με το άρθρο 2 του Ν. 157/87 η πιο πάνω παράγραφος καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε με την ακόλουθη νέα
40 παράγραφο:

“(γ) αρχαιότητα:

μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας, και ειδικά στην περίπτωση διορισμού/προαγωγής σε θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Μέση Γενική ή Τεχνική Εκπαίδευση) επτά δέκατα της μονάδας επιπρόσθετα, για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρισμένη προϋπηρεσία.”

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 157/87, η ισχύς του Νόμου θεωρείται ότι άρχισε από την 8η Μαΐου 1987 και είναι γεγονός ότι η αρχαιότητα των υποψηφίων υπολογίστηκε με βάση διάταξη νόμου που είχε καταργηθεί.

Είναι νομολογιακά καθιερωμένο πως η αναφορά σε εσφαλμένη νομοθετική διάταξη δεν οδηγεί απαραίτητα σε ακυρότητα μιάς πράξης ή απόφασης, εάν η απόφαση ή το μέρος αυτής μπορούσε να στηριχθεί στην ορθή νομοθετική διάταξη.

Απόλυτα σχετικό με το πιο πάνω θέμα είναι το απόσπασμα από την απόφαση **Μαρίνα Σπανοπούλου-Τσαγγαρίδου κ.α. ν. 1. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ. Παιδείας**, Υπ. Αρ. 478/89, ημερομηνίας 9/10/90:

“Κατά τη γνώμη μου, μιά διοικητική απόφαση ακυρώνεται λόγω πλάνης περί το νόμο του οργάνου που την έλαβε, όταν το ενεργοποιημένο αποτέλεσμα της είναι αντίθετο ή παραβιάζει τις πρόνοιες του νόμου που αφορούν στη λήψη της. Αν το αποτέλεσμα είναι σύμφωνο με τις πρόνοιες του ισχύοντος νόμου, τότε μνεία εσφαλμένης νομικής διάταξης δεν οδηγεί στην ακύρωση της απόφασης.”

(Βλέπε επίσης, **Αλίκη Λιμνάτου κ.α. ν. 1. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ. Παιδείας**, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1014, ημερομηνίας 28/11/90, **Γρηγοροπούλου κ.α. ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ.

713/87, κ.λ.π., ημερομηνίας 30/10/92, Ζήσιμου Χ' Τροφή κ.α. ν. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ Παιδείας, Υπ. Αρ. 411/89, ημερομηνίας 31/1/91, Καραγιώργης κ.α. ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 616/88 κ.λ.π., ημερομηνίας 15/5/90. Άννα Βιολάρη ν. Ε.Ε.Υ., Υπ. Αρ. 210/89, ημερομηνίας 12/2/92.)

5
10
15
20
Στην υπό κρίση υπόθεση η αναφορά από τη Συμβουλευτική Επιτροπή στην εσφαλμένη νομοθετική διάταξη, δε διαφοροποίησε με οποιοδήποτε τρόπο τον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων ή τη νομιμότητα της διαδικασίας ή της απόφασης. Και αυτό γιατί, για την αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας για προαγωγή στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, όπως στην προκειμένη περίπτωση, οι πρόνοιες της παραγράφου (γ) του εδαφίου (4) του άρθρου 35B του Ν. 65/87 είναι ταυτόσημες με αυτές του άρθρου 2 του Ν. 157/87. Η μόνη διαφοροποίηση που εισήχθη με το Ν. 157/87 αφορούσε στον υπολογισμό των μονάδων αρχαιότητας, ειδικά στην περίπτωση διορισμού/προαγωγής στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, γεγονός άσχετο με τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης.

25
Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου της αιτήτριας πως η σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ήταν παράνομη και για το λόγο ότι δεν έγινε καμιά αναφορά στις πρόνοιες των άρθρων 35(A)(1), 35(B)(1) και (2) και 37 του Νόμου, που ήταν καθοριστικής σημασίας εφόσον οι θέσεις ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής.

30
35
Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Η Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν πλήρως ενήμερη ότι οι επίδικες θέσεις ήταν θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής και έστω και αν δεν έγινε ρητή αναφορά στα πιο πάνω άρθρα του Νόμου, δεν υπάρχει οτιδήποτε στα πρακτικά της συνεδρίασης της συμβουλευτικής, ημερομηνίας 8/11/89, που να μαρτυρεί ότι δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το Νόμο διαδικασία πλήρωσης των θέσεων.

40
Οι πιο πάνω ισχυρισμοί της αιτήτριας αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

Ο τελευταίος ισχυρισμός του δικηγόρου της αιτήτριας

αφορούσε το ζήτημα των "παράλληλων φακέλων".

Η Συμβουλευτική Επιτροπή κατά τον καταρτισμό του καταλόγου των υποψηφίων ανέφερε πως έλαβε, μεταξύ άλλων, υπόψη της "τον "παράλληλο φάκελο" κάθε δασκάλου που βρίσκεται στα οικεία Επαρχιακά Γραφεία Παιδείας". 5

Ο δικηγόρος της αιτήτριας επιχειρηματολόγησε πως οι "παράλληλοι φάκελοι" που έλαβε υπόψη η Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν ένα εξωγενές, μη νομοθετημένο στοιχείο κρίσεως που από μόνο του αποτελεί λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης. 10

Το ζήτημα των "παράλληλων φακέλων" προέκυψε και αντιμετωπίστηκε στην πρόσφατη υπόθεση **Μαρίνα Σπανοπούλου - Τσαγγαρίδου**, Υπ. Αρ. 478/89, ημερομηνίας 9/10/90, ως εξής: 15

"Θα ήμουν ευτυχής αν πράγματι το ζήτημα αντιμετωπιζόταν όπως εισηγείται ο δικηγόρος των αιτητριών. Όμως, δε νομίζω ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή έλαβε υπόψη της στοιχεία εκτός από τα υπό του νόμου επιτρεπόμενα προτού προβεί στις συστάσεις της προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. Το περιεχόμενο των ίδιων των συστάσεων όχι μόνο δεν αποδεικνύει τέτοιο ενδεχόμενο αλλά αντίθετα συνάδει με το περιεχόμενο των προσωπικών και υπηρεσιακών φακέλων ενώ, όπως εξήγησα πιο πάνω, ακολουθήθηκε η νόμιμη διαδικασία. Πέρα όμως από αυτό, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε ενώπιον της τους προσωπικούς και υπηρεσιακούς φακέλους των υποψηφίων. Η δε τελική κρίση της ήταν αποτέλεσμα σχολαστικής εφαρμογής της διαδικασίας και των ουσιαστικών διατάξεων της νομοθεσίας". 20
25
30
35

Υιοθετώ πλήρως για τους σκοπούς της παρούσας προσφυγής την πιο πάνω αντιμετώπιση του ζητήματος. Ο ισχυρισμός αυτός της αιτήτριας επίσης αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 40

4 Α.Α.Δ. Λοϊζίδου ν. Δημοκρατίας κ.α. Παπαδόπουλος, Δ.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.